

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Obdo/77/2022
Identifikačné číslo spisu:	5118212713
Dátum vydania rozhodnutia:	25.04.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:5118212713.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Mederovej a členiek senátu JUDr. Lenky Praženkovej a Mgr. Sone Pekarčíkovej, v právnej veci partnera verejného sektora: EHC service, s.r.o., so sídlom Košice 1094, Košice, IČO: 36 507 245, zastúpený IURISTICO s.r.o., so sídlom Cimborkova 13, Košice, IČO: 36 588 041, za účasti oprávnenej osoby: ADAUS, s.r.o., so sídlom Miletičova 5B, Bratislava, IČO: 36 731 544, zastúpená Mgr. Michal Pecko, advokát so sídlom Miletičova 5A, Bratislava, za účasti bývalých členov štatutárneho orgánu partnera verejného sektora: 1/ A. J. F., X. X. S. XXXX, bytom Y. XX, Y., bývalý konateľ partnera verejného sektora, zastúpený IURISTICO s.r.o., so sídlom Cimborkova 13, Košice, IČO: 36 588 041, 2/ E. J., X. XX. S. XXXX, bytom L. XX, L., bývalý konateľ partnera verejného sektora, zastúpený JUDr. Lucia Jakab Flochová, advokátka so sídlom Krížna 47, Bratislava, 3/ A. C. O., J., X. XX. H. XXXX, bytom E. X, Y., bývalý konateľ partnera verejného sektora, zastúpený JUDr. Lucia Jakab Flochová, advokátka so sídlom Krížna 47, Bratislava, v konaní o uloženie pokuty podľa § 13 zákona č. 315/2016 Z. z., vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 43PPoK/3/2018, o dovolaní oprávnenej osoby a bývalých členov štatutárneho orgánu partnera verejného sektora 2/ a 3/ proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 31. mája 2022 č. k. 14Cob/136/2021-348, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky z r u š u j e uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 31. mája 2022 č. k. 14Cob/136/2021-348 a uznesenie Okresného súdu Žilina zo dňa 5. mája 2021 č. k. 43PPoK/3/2018-197 v časti výrokov I., II., III. a V. a v zrušenej časti vec vracia Okresnému súdu Žilina na ďalšie konanie.

II. Návrh na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žilina (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením zo dňa 5. mája 2021 č. k. 43PPoK/3/2018-197 výrokom I. uložil partnerovi verejného sektora pokutu vo výške 10 000 eur, výrokom II. uložil bývalým členom štatutárneho orgánu partnera verejného sektora 1/ až 3/ spoločne a nerozdielne pokutu vo výške 10 000 eur, výrokom III. uložil oprávnenej osobe pokutu 20 000 eur, výrokom IV. zamietol návrh na prerušenie konania a výrokom V. žiadnemu z účastníkov konania nárok

na náhradu trov konania nepriznal.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že súd prvej inštancie zisťoval skutkový stav ku dňu vyhotovenia verifikačného dokumentu slúžiaceho k prvému zápisu partnera verejného sektora do registra partnerov verejného sektora, t.j. k 19. júlu 2017, pričom zápis do registra partnerov verejného sektora bol vykonaný 27. júla 2017. Podľa zistení súdu prvej inštancie je partner verejného sektora spoločnosťou s ručením obmedzeným, ktorého štatutárny orgán tvorili bývalí konatelia partnera verejného sektora 1/ až 3/. Za konečného užívateľa výhod partnera verejného sektora boli označené osoby G.. J.. A. F., J.. (ďalej len „A. F.“), A.. J. F., A. R., E. J. a A. C. O..

2.1. Obchodná spoločnosť GGFS s.r.o., so sídlom Sasinkova 5, Bratislava, IČO: 47 079 690 (ďalej len „GGFS“), mala troch spoločníkov, a to spoločnosť BIZZ, s.r.o., so sídlom Miletičova 5B, Bratislava, IČO: 36 858 463 (ďalej len „BIZZ“), s vkladom 750 eur, spoločnosť PKA LTD, s vkladom 1 500 eur a fyzickú osobu A. F. (21. júla 2017 nastali účinky prevodu obchodného podielu zo spoločníka A. F. na spoločnosť G GROUP LTD) s vkladom 5 250 eur. Obchodný podiel spoločníka BIZZ bol v januári 2019 prevedený na nového spoločníka CORDWELL LIMITED. Konateľmi spoločnosti boli A. F. a J.. J. F., H. Obchodná spoločnosť BIZZ mala jediného spoločníka, ktorý vykonával aj funkciu konateľa, a to H. E. L.. Oprávnená osoba ADAUS, s.r.o. (pôvodne s obchodným menom Advokátska kancelária Bugala - Ďurček, s.r.o.), so sídlom Miletičova 5B, Bratislava, IČO: 36 731 544 (ďalej len „ADAUS“), mala ku dňu 18. júla 2017 dvoch spoločníkov, a to H. E. L. a E.. J. H., oboch s vkladom 3 320 eur. Jediným konateľom oprávnenej osoby bol v tom čase H. E. L..

2.2. Súd prvej inštancie zároveň lustráciou v obchodnom registri zistil, že obchodná spoločnosť GGFS je jediným akcionárom obchodnej spoločnosti EBR SERVICES a.s., so sídlom Sasinkova 5, Bratislava, IČO: 35 705 396 (ďalej len „EBR SERVICES“). Štatutárnym orgánom EBR SERVICES je predseda predstavenstva, ktorým je od 10. októbra 2014 J.. J. F., H. Obchodná spoločnosť má troch členov dozornej rady, a to A. F., A.. Z. P., a E.. C. M. H.. Od 10. októbra 2014 do 2. októbra 2018 bol členom dozornej rady H. E. L.. Podľa stanov spoločnosti EBR SERVICES voľba a odvolávanie členov dozornej rady patrí do pôsobnosti valného zhromaždenia.

2.3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 13 ods. 1, 2, 4 až 7, § 16 ods. 5 a § 19 zákona č. 315/2016 Z. z. o registri partnerov verejného sektora a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZRPVS“) a § 23 ods. 2 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CMP“).

2.4. V otázke podmienenosti konania o uložení pokuty z dôvodu porušenia zákazu podľa § 19 ZRPVS predchádzajúcim konaním podľa § 12 ZRPVS o kvalifikovanom podnete, súd prvej inštancie dospel k záveru, že konanie o pokute podľa § 13 ZRPVS nie je vždy iba dôsledkom konania podľa § 12 ZRPVS, ale je možné ho viesť samostatne.

2.5. Na posúdenie možného vylúčenia oprávnenej osoby bolo podľa súdu prvej inštancie možné s určitými výhradami použiť aj judikatúru riešiacu vylúčenie sudcov z rozhodovania vecí. Potrebné bolo skúmať, či sudca poskytuje záruky nestrannosti aj z objektívneho hľadiska. V danom prípade platila tzv. teória zdania, podľa ktorej nestačí, že sudca je subjektívne nestranný, ale musí sa ako taký aj objektívne javiť v očiach strán. Spravodlivosť nielenže má byť vykonávaná, ale musí sa aj javiť, že má byť vykonávaná (Delcourt v. Belgicko - rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo 17. januára 1970). Podľa súdu prvej inštancie názor oprávnenej osoby, že záujem spoločnosti na nestrannej verifikácii nemôže byť silnejší ako záujem spoločnosti na nestrannom výkone súdnej moci, bol na diskusiu. Požiadavka na nestranné rozhodovanie sudcov ako predstaviteľov jednej zo zložiek moci je imanentnou súčasťou právneho štátu a explicitnou súčasťou ústavného poriadku. Ani požiadavku na nestranný a nezaujatý výkon úloh oprávnenej osoby však nemožno brať na ľahkú váhu, a to nielen berúc do úvahy výšku sankcií za porušenie zákazu podľa § 19 ZRPVS. Podľa súdu prvej inštancie bolo potrebné zohľadniť aj účel zákona o registri partnerov verejného sektora, ktorý treba vnímať vo viacerých rozmeroch, a to nielen z hľadiska transparentného nakladania s verejnými prostriedkami, ale aj z hľadiska

boja proti praniu špinavých peňazí.

2.6. Súd prvej inštancie konštatoval, že v posudzovanej veci oprávnená osoba subjektívne sama seba nepovažuje za vylúčenú z vykonávania úkonov podľa ZRPVS a v konaní nebolo preukázané, že by intenzita vzťahu H. E. L. a A. F. presahovala intenzitu bežného vzťahu advokáta a klienta, s výnimkou vzťahu vyplývajúceho z ich účasti ako spoločníkov v spoločnosti GGFS. Z objektívneho hľadiska personálne, prípadne majetkové prepojenie oprávnenej osoby a partnera verejného sektora v očiach tretej osoby môže oprávnene vzbudiť pochybnosti o nestrannosti oprávnenej osoby. V danom prípade boli spoločník a konateľ oprávnenej osoby (H. E. L.) s konečným užívateľom výhod partnera verejného sektora, majúcim väčšinový nepriamy podiel na hlasovacích právach a základnom imaní partnera verejného sektora (A. F.) spoločníkmi spoločnosti GGFS. Podľa súdu prvej inštancie pritom bolo irelevantné, či H. E. L. a A. F. boli spoločníkmi v GGFS priamo, alebo nepriamo prostredníctvom iných obchodných spoločností, ktoré ovládali. Ak je z verejných registrov zistiteľná vzájomná interakcia medzi A. F. a H. E. L. a ich spoločná účasť v inej obchodnej spoločnosti, pričom jedna z týchto osôb má vykonať identifikáciu druhej osoby, môže to oprávnene vzbudiť pochybnosti o nestrannosti takejto identifikácie oprávnenou osobou. Vzťah H. E. L. a J. A. F. ako spoločníkov v spoločnosti GGFS je vzťahom v zmysle § 261 ods. 6 písm. a) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OBZ“). Tento vzťah by sa dal pripodobniť k vzťahu spoluvlastníkov vecí. Z objektívneho pohľadu podľa súdu prvej inštancie vzťah spoločníkov spochybňuje nestrannosť oprávnenej osoby pri vykonávaní úkonov podľa ZRPVS. Zároveň osoby A. F. a H. E. L. sa stretli aj v dozornom orgáne obchodnej spoločnosti EBR SERVICES, keď obaja boli v posudzovanom čase členmi jej dozornej rady, pričom jediným akcionárom EBR SERVICES bola spoločnosť GGFS.

2.7. Podľa súdu prvej inštancie bolo objektívnym faktom, že H. E. L. sa spoločníkom spoločnosti GGFS mohol stať len na základe vôle A. F., ako väčšinového spoločníka v spoločnosti GGFS. Spoločnosť GGFS bola v zmysle čl. VII spoločenskej zmluvy, tzv. uzavretou spoločnosťou. Prevod obchodného podielu bol viazaný na súhlas valného zhromaždenia spoločnosti.

2.8. Podľa súdu prvej inštancie je ZRPVS predpisom verejného práva a pokuty v § 13 ZRPVS majú verejnoprávny charakter. Ak niektoré konanie nie je zákonom explicitne popísané ako reprobované, nie je možné zaň uložiť sankciu. Právne normy zakotvujúce verejnoprávne sankcie nemožno vykladať extenzívne, ale naopak restriktívne. Ustanovenie § 19 písm. c) ZRPVS výslovne normuje zákaz vykonávania úkonov oprávnenou osobou, ak je oprávnená osoba vo vzťahu k partnerovi verejného sektora alebo k členom jeho orgánov partnera verejného sektora, ktorý spochybňuje jej nestrannosť.

2.9. Z verifikačného dokumentu partnera verejného sektora z 19. júla 2017 vyplynulo, že ako jeden z konečných užívateľov výhod partnera verejného sektora bol v čase jeho vypracovania identifikovaný A. F. s poukazom na § 6a zákona č. 297/2008 Z. z. o ochrane pred legalizáciou príjmov z trestnej činnosti a o ochrane pred financovaním terorizmu a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 297/2008 Z. z.“), a to na základe jeho nepriamej účasti na partnerovi verejného sektora. Podľa súdu prvej inštancie je aj vzťah oprávnenej osoby s konečným užívateľom výhod partnera verejného sektora, A. F., potrebné považovať za vzťah oprávnenej osoby a partnera verejného sektora, ktorý je zahrnutý pod § 19 písm. c) ZRPVS.

2.10. K argumentom o analogickom použití zásad trestného konania súd prvej inštancie uviedol, že uvedené nie je namieste, keďže následok porušenia zákazu podľa § 19 ZRPVS nie je zákonom definovaný ako správny delikt a súd neukladá sankciu trestnej povahy. Pokuta podľa ZRPVS má podľa súdu prvej inštancie povahu poriadkovej pokuty ukladanej v civilnom procese. Primárnym účelom sankcie ukladanej partnerovi verejného sektora podľa § 13 ods. 1 písm. a) ZRPVS je odčerpanie hospodárskeho prospechu, ktorý partner verejného sektora získal plnením zmluvy, pri ktorej došlo k porušeniu jeho povinností podľa ZRPVS.

2.11. K návrhom na prerušenie konania súd prvej inštancie uviedol, že aplikujúc kritéria, tzv. Engelovho testu na právnu úpravu ZRPVS, prvé kritérium pri pokutách ukladaných podľa ZRPVS nie je naplnené,

keďže ZRPVS nie je systematicky zaradený medzi predpisy práva trestného. Uplatniac materiálne kritérium, pokuta ukladaná podľa § 13 ods. 1 písm. a) ZRPVS nemá sankčný, ale reparačný charakter, cieľom pokuty je odčerpať partnerovi verejného sektora hospodársky prospech (zisk), ktorý získal zo zmluvy s verejným sektorom. Druhé Engelovské kritérium tiež nie je naplnené, keď porušenie sankcionovanej povinnosti zjavne nemá trestný charakter. Z pohľadu tretieho kritéria pokuty nemôžu byť ukladané každému, ale len osobám v postavení štatutárneho orgánu partnera verejného sektora alebo v postavení oprávnenej osoby. Súd prvej inštancie zároveň riešil otázku, či pri rozhodovaní o pokutách nevystupuje ako správny orgán, pričom dospel k záveru, že Okresný súd Žilina v tomto prípade nemá postavenie správneho orgánu, ktorý by ukladal administratívnu sankciu, ale je mu daná právomoc súdu, ako orgánu súdnej moci v civilnom procese. Súd prvej inštancie uzavrel, že pokuty ukladané podľa ZRPVS nemajú trestný charakter a úprava ZRPVS je ústavne konformná.

3. Na základe odvolania oprávnenej osoby a bývalých členov štatutárneho orgánu partnera verejného sektora 2/ a 3/ Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) uznesením zo dňa 31. mája 2022 č. k. 14Cob/136/2021-348 uznesenie súdu prvej inštancie vo výrokoch I., II, III. a V. potvrdil a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

3.1. Odvolací súd konštatoval prípustnosť odvolania oprávnenej osoby v zmysle § 13 ods. 7 ZRPVS, keďže súd prvej inštancie pri výroku II. rozhodnutia pri uložení pokuty členom štatutárneho orgánu partnera verejného sektora určil, že za jej zaplatenie ručí oprávnená osoba. Vo vzťahu k prípustnosti odvolania bývalých členov štatutárneho orgánu partnera verejného sektora odvolací súd poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) zo dňa 2. apríla 2020 č. k. I. ÚS 147/2020-51 v spojení s uznesením ústavného súdu zo dňa 27. augusta 2020 sp. zn. II. ÚS 345/2020. Vzhľadom na § 13 ods. 5 ZRPVS je oprávnená osoba účastníkom konania v konaní o uložení pokuty podľa § 13 ods. 1 ZRPVS, t.j. v konaní o uložení pokuty partnerovi verejného sektora a štatutárnemu orgánu, ktoré účastníctvo je zachované aj vo vyvolanom odvolacom konaní. V citovaných rozhodnutiach ústavného súdu bol prijatý záver, že podanie odvolania oprávnenou osobou podľa § 13 ods. 7 ZRPVS zakladá účinky voči rozhodnutiu o uložení pokuty podľa § 13 ods. 1 ZRPVS ako celku. Na základe primeranej aplikácie CMP v zmysle § 16 ods. 5 ZRPVS je podľa odvolacieho súdu prípustné aj odvolanie bývalých členov štatutárneho orgánu partnera verejného sektora.

3.2. K namietanej výrokovej časti uznesenia súdu prvej inštancie, kde podľa oprávnenej osoby chýbala kvalifikácia skutku, za ktorého porušenie bola uložená pokuta, odvolací súd uviedol, že rozhodnutie registrujúceho orgánu (Okresného súdu Žilina) o uložení sankcie podľa § 13 ods. 1 ZRPVS je špecifickým typom rozhodnutia, ktoré svojou povahou vychádza z právnej úpravy konania vo veciach obchodného registra podľa § 278 a nasl. CMP. Odvolací súd poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) zo dňa 20. mája 2020 sp. zn. 3Asan/4/2020, z ktorého záverov vyplýva, že v konaní o uložení pokuty podľa § 13 ZRPVS je rozhodnutie výsledkom civilného mimosporového konania, pre ktoré nie je namieste domáhať sa, aby vo výrokovej časti bola uvedená kvalifikácia skutku, za ktorý bola uložená pokuta. Podľa oprávnenej osoby rovnakou vadou trpelo aj samotné uznesenie o začatí konania, v ktorom registrujúci orgán vo výrokovej časti neuviedol, v čom vidí deliktuálne konanie partnera verejného sektora, členov štatutárneho orgánu partnera verejného sektora alebo oprávnenej osoby. Odvolací súd k tejto otázke poukázal na závery uznesenia ústavného súdu zo dňa 8. októbra 2020 sp. zn. II. ÚS 432/2020, podľa ktorých uloženie pokuty nie je samo o sebe predmetom ani účelom iniciovaného konania o pokute, jeho predmetom a účelom je zisťovanie a rozhodovanie o niektorom protiprávnom konaní uvedenom v hypotéze právnej normy § 13 ods. 1 ZRPVS. Odvolací súd preto dospel k záveru, že vyjadrenie skutku v uznesení súdu prvej inštancie, ktorým sa začalo konanie v prejednávanej veci, sa nevyžadovalo.

3.3. Odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie správne uviedol, že z verifikačného dokumentu partnera verejného sektora vyplýva, že A. F. bol od 27. júla 2017 do 5. marca 2018 identifikovaný ako konečný užívateľ výhod partnera verejného sektora s poukazom na § 6a ods. 1 a 4 zákona č. 297/2008 Z. z. A. F. mal nepriamy majetkový podiel na partnerovi verejného sektora minimálne vo výške 25%, čím sa ako nepriamy spoločník partnera verejného sektora v prípade jeho účasti na valnom zhromaždení

podieľal na prijímaní rozhodnutí patriacich do pôsobnosti valného zhromaždenia. Súd prvej inštancie podľa odvolacieho súdu správne uzavrel, že vzhľadom na vzťah oprávnenej osoby k partnerovi verejného sektora oprávnená osoba nesmela vykonávať úkony podľa ZRPVS vo vzťahu k partnerovi verejného sektora EHC service, s.r.o. a prišlo k porušeniu zákazu podľa § 19 písm. c) ZRPVS. Zistený vzťah by mohol vzbudiť pochybnosť o nestrannosti oprávnenej osoby. Podľa odvolacieho súdu z § 19 písm. c) ZRPVS vyplýva zákaz pre oprávnenú osobu vykonávať úkony podľa ZRPVS, pokiaľ má akýkoľvek vzťah k partnerovi verejného sektora alebo k členom jeho orgánov, ktorý by mohol vyvolať čo i len pochybnosť o jej nestrannosti. Odvolací súd skonštatoval potrebu klásť dôraz na objektívne hľadisko nestrannosti a dodal, že vzťah oprávnenej osoby k partnerovi verejného sektora alebo k členom jeho orgánov je vzťahom cez vystupujúce osoby za tieto subjekty, a preto pri tomto vzťahu nie je možné také reštriktívne nazeranie v tom smere, že A. F. nie je konateľom ani nijakým iným orgánom PVS a že H. E. L. nie je oprávnenou osobou, ak oprávnenou osobu je spoločnosť ADAUS.

3.4. K namietanému porušeniu princípu ne bis in idem odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie postupoval správne. Ak vo veci partnera verejného sektora pri vykonávaní úkonov podľa ZRPVS prišlo ku skutočnosti, ktorá zakladá postup registrujúceho orgánu na uloženie pokuty podľa § 13 ods. 1 ZRPVS, bol namieste postup súdu prvej inštancie podľa § 19 písm. c) ZRPVS.

3.5. Oprávnená osoba v odvolaní namietala, že súd prvej inštancie neaplikoval rozhodovaciu prax najvyššieho súdu, podľa ktorej vzťahy založené na kolegiálnej a profesionálnej spolupráci, pokiaľ neprerastú do vzťahov priateľských, úzko osobných, blízkych, sa nepovažujú za vzťahy vzbudzujúce pochybnosti o nestrannosti. Súd prvej inštancie podľa odvolacieho súdu použil judikáтуру riešiacu vylúčenie sudcov len ako inšpirujúcu. Preto nemožno bezvýhradne apelovať na rozhodovaciu činnosť najvyššieho súdu, ktorá sa týka nezaujatosti sudcov. Pre objektívnu nestrannosť oprávnenej osoby, resp. pre objektívne vylúčenie spochybnenia nestrannosti oprávnenej osoby k partnerovi verejného sektora alebo k členom jeho orgánov, je vzhľadom na zmysel a účel ZRPVS kladený dôraz na objektívne hľadisko nestrannosti.

3.6. Podľa odvolacieho súdu analogická aplikácia ustanovení upravujúcich ukladanie trestov za trestné činy, resp. priestupky, nemôže byť bezbrehá. Úprava posudzovania skutku ako pokračovacieho trestného činu a úprava ukladania trestu za takýto trestný čin je úpravou výlučne aplikovateľnou v podmienkach trestného konania a nemožno ju prenášať na ukladanie sankcií podľa ZRPVS. Pri absencii akejkoľvek úpravy tejto otázky v ZRPVS a zjavnej nemožnosti použitia trestnoprávnej úpravy o okamihu vznesenia obvinenia by podľa odvolacieho súdu nebolo možné vymedziť, ktoré čiastkové skutky by ešte mali spadať pod jeden pokračovací delikt.

3.7. Odvolací súd sa stotožnil so závermi súdu prvej inštancie aj v otázke pokuty uloženej partnerovi verejného sektora a členom štatutárneho orgánu partnera verejného sektora, Výška hospodárskeho prospechu sa nedala určiť, v dôsledku čoho súd prvej inštancie pristúpil k stanoveniu výšky pokuty v zákonom stanovenom rozmedzí od 10 000 eur, za rešpektovania zásad ukladania sankcií. Odvolací súd nezistil ani namietanú nesprávnosť skutkových zistení a ani nesprávnosť právneho posúdenia veci.

3.8. Výrok IV. uznesenia súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhov na prerušenie konania odvolaním napadnutý nebol, preto o ňom odvolací súd nerozhodoval.

4. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podali bývalí členovia štatutárneho orgánu partnera verejného sektora 2/ a 3/ dovolanie, ktorým dovolaciemu súdu navrhujú, aby zmenil výrok I. uznesenia odvolacieho súdu tak, že zmení výrok II. uznesenia súdu prvej inštancie tak, že konanie o uložení pokuty podľa § 13 ZRPVS voči bývalým konateľom partnera verejného sektora zastavuje, alternatívne, aby uznesenia odvolacieho súdu a súdu prvej inštancie zrušil a konanie o uloženie pokuty zastavil. Súčasťou dovolania bývalých členov štatutárneho orgánu partnera verejného sektora 2/ a 3/ je aj návrh na prerušenie dovolacieho konania podľa § 162 ods. 1 písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

4.1. K návrhu na prerušenie dovolacieho konania dovolateľa uviedli, že sú v právnej neistote vzhľadom na právnu úpravu § 13 ZRPVS, z ktorej nevyplýva jednoznačná možnosť podať riadny opravný prostriedok. Partner verejného sektora a bývalí členovia partnera verejného sektora neboli v uznesení súdu prvej inštancie poučení o možnosti podať riadny opravný prostriedok. Zároveň z kontextu § 13 ZRPVS podľa dovolateľov vyplýva, že konaniu o uloženie pokuty by malo predchádzať konanie o overenie pravdivosti a úplnosti údajov. Právna norma obsiahnutá v § 13 ZRPVS je podľa dovolateľov neurčitá. Zo zákonnej úpravy nevyplýva možnosť samostatného konania o uložení pokuty, ktorému by nepredchádzalo konanie okresného súdu o overení pravdivosti a úplnosti údajov. Podľa dovolateľov je aj právna norma obsiahnutá v § 19 ZRPVS vágna, keď pojem „akýkoľvek vzťah“ bol súdmi vyložený extenzívne. Uvedenými skutočnosťami dovolateľa odôvodnili svoj návrh na konanie o súlade právnych predpisov.

4.2. Dovolacie dôvody vymedzili dovolateľa nesprávnym procesným postupom súdu podľa § 420 písm. f) CSP a nesprávnym právnym posúdením veci podľa § 421 ods. 1 písm. a) a b) CSP.

4.3. Nesprávny procesný postup vidia dovolateľa v neprihliadnutí na prvky správneho trestania v konaní o uloženie pokuty. Posudzovanie trestného charakteru deliktov cez Engelovské kritériá vo svojej praxi využíva aj ústavný súd. Uznesenie súdu prvej inštancie má podľa dovolateľov procesné vady, keď absentuje poučenie o možnosti pre partnera verejného sektora a pre členov štatutárneho orgánu partnera verejného sektora podať riadny opravný prostriedok podľa § 59 ods. 1 CMP. Odvolací súd sa v odôvodnení rozhodnutia nevyjadril k extenzívnemu výkladu § 19 ZRPVS. Nesprávnym procesným postupom súdov je podľa dovolateľov aj neuvedenie protizákonného konania, ktorého sa mal každý z dovolateľov dopustiť, vo výrokovej vete rozhodnutia súdu prvej inštancie. Dovolateľa namietajú odôvodnenie záverov o nestrannosti oprávnenej osoby, a to aj napriek tomu, že oprávnená osoba uviedla pravdivé informácie vo verifikačnom dokumente. Rozhodnutie odvolacieho súdu spolu s rozhodnutím súdu prvej inštancie nie je dostatočne odôvodnené.

4.4. Nesprávne právne posúdenie veci vidia dovolateľa v nesprávnej aplikácii § 19 písm. c) ZRPVS. Odvolací súd mal uskutočniť logický a teleologický výklad, nie jazykový výklad. Odvolací súd sa podľa dovolateľov v tejto otázke odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu týkajúcej sa vylúčenia sudcu. Súd nižšej inštancie uskutočnil extenzívny výklad porušenia § 19 ZRPVS a vo výrokovej časti uznesenia súdu prvej inštancie chýba definícia skutku, ktorého sa mali dopustiť. Účelom zákonodarcu je odňať vo forme pokuty všetko to, o čo sa partner verejného sektora obohatil v dôsledku uvedenia nepravdivých údajov o konečnom užívateľovi výhod.

5. Proti uzneseniu odvolacieho súdu v časti jeho výroku I. a II. podala dovolanie aj oprávnená osoba. Dovolaciemu súdu navrhuje, aby uznesenie odvolacieho súdu, ako aj uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zrušil a konanie o pokute zastavil. Dôvodnosť svojho dovolania vidí vo vade podľa § 420 písm. f) CSP a v nesprávnom právnom posúdení veci v spojení s dôvodom prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a) a b) CSP.

5.1. Právnou otázkou, ktorá doposiaľ nebola v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu vyriešená [prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP], je podľa dovolateľky otázka, či pod § 19 písm. c) ZRPVS spadá aj vzťah oprávnenej osoby ku konečnému užívateľovi výhod partnera verejného sektora, ktorý má len nepriamu majetkovú účasť v partnerovi verejného sektora. Takýto vzťah podľa dovolateľky § 19 písm. c) ZRPVS vôbec neupravuje. A. F. osobne nevykonával pôsobnosť valného zhromaždenia partnera verejného sektora a nemal ani právo vymenovať, inak ustanoviť, alebo odvolať štatutárny, riadiaci, alebo dozorný orgán partnera verejného sektora alebo ich člena. ZRPVS je predpisom verejného práva a pokuty podľa § 13 ZRPVS majú verejnoprávny charakter. Právne normy zakotvujúce verejnoprávne sankcie nie je možné vykladať extenzívne, ale naopak reštriktívne. Odvolací súd rozšíril vecnú a osobnú pôsobnosť verejnoprávnej normy obsiahnutej v § 19 písm. c) ZRPVS aj na vzťah oprávnenej osoby ku konečnému užívateľovi výhod partnera verejného sektora. Dovolateľka v tomto smere poukázala aj na stanovisko Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky k výkladu § 19 písm. c) ZRPVS.

5.2. Podľa dovolateľky je potrebné rozhodovaciu prax najvyššieho súdu vo veciach vylúčenia sudcov z rozhodovania vecí z hľadiska teórie zdania aplikovať aj na vzťah oprávnenej osoby k partnerovi verejného sektora. Medzi A. F. a H. E. L. neboli v konaní zistené vzťahy založené na zaviazanosti, servilnosti, či ekonomickej závislosti. Kolegialita a profesionálna spolupráca nie je pri sudcoch vnímaná ako okolnosť vzbudzujúcu pochybnosť o ich nezaujatosti. Odvolací súd tak nezohľadnil rozhodovaciu prax najvyššieho súdu týkajúcu sa posudzovania nestrannosti sudcov pri vzťahoch založených na profesionalite, čím sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu v zmysle § 421 ods. 1 písm. a) CSP.

5.3. Ďalšou právnou otázkou podľa dovolateľov nesprávne odvolacím súdom vyriešenou, je otázka charakteru konania o pokute. Dovolatelia poukázali na potrebu primeranej aplikácie zásady ne bis in idem a zásady trestania za delikt s pokračovacím charakterom. Podľa dovolateľov je konanie o pokute podľa § 13 ZRPVS konaním s trestným charakterom napĺňajúcim, tzv. engelovské kritéria.

5.4. Dovolateľka namietala aj nesprávny procesný postup odvolacieho súdu, spočívajúci v porušení zásady ne bis in idem. Odvolací súd spolu so súdom prvej inštancie porušili podľa dovolateľky aj zásadu proporcionality uložených pokút. Namietaný nesprávny procesný postup odvolacieho súdu spočíva aj v nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu.

5.5. V rámci nesprávneho procesného postupu dovolateľka namietala aj začatie konania o pokute na základe uznesenia súdu prvej inštancie zo dňa 17. októbra 2018 č. k. 43PPok/3/2018-19. Začatie konania o pokute podľa § 13 ZRPVS nie je možné na základe podnetu tretej osoby. V uznesení o začatí konania o pokute chýba vymedzenie protiprávneho konania po právnej a skutkovej stránke. Súd prvej inštancie tak podľa dovolateľky v čase začatia konania nemal substancovaný predmet konania.

6. K dovolaniu oprávnenej osoby doručili vyjadrenie bývalí členovia štatutárneho orgánu partnera verejného sektora 2/ a 3/, ktorí sa stotožnili s argumentáciou oprávnenej osoby.

7. Najvyšší súd, ako súd dovolací (podľa § 2 ods. 1 CMP v spojení s § 35 CSP), po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania zastúpení advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania, dospel k záveru, že dovolania oprávnenej osoby a bývalých členov štatutárneho orgánu partnera verejného sektora sú nielen prípustné, ale i dôvodné.

8. Vo vzťahu k povahe napádaného rozhodnutia vydaného vo forme uznesenia (ako jednej zo skutočností posudzovaných dovolacím súdom pri závere o prípustnosti dovolania proti konkrétnemu rozhodnutiu) najvyšší súd uvádza, že v danom prípade konania o pokute podľa § 13 ZRPVS ide o osobitný typ súdneho konania upravený samostatne (ale nie úplne - § 16 ods. 5 ZRPVS odkazujúci na primerané použitie CMP) práve v zákone č. 315/2016 Z. z. o registri partnerov verejného sektora a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Naproti právnej úprave obsiahnutej v CSP (§ 212 ods. 1 CSP), právna úprava v CMP (§ 39 ods. 2 CMP) umožňuje, aby aj vo veci samej bolo rozhodnuté vo forme uznesenia.

9. Podľa § 420 písm. f) CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Najvyšší súd poukazuje aj na závery uznesenia ústavného súdu zo dňa 27. augusta 2020 sp. zn. II. ÚS 345/2020 a uznesenia ústavného súdu zo dňa 2. apríla 2020 sp. zn. I. ÚS 147/2020, podľa ktorých má povahu rozhodnutia vo veci samej v zásade každé rozhodnutie o uložení pokuty podľa § 13 zákona o registri partnerov verejného sektora.

11. Z uvedených dôvodov, pre účely aplikácie § 420 písm. f) CSP, najvyšší súd dospel k záveru, že

dovoláním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu je rozhodnutím vo veci samej. Pre doplnenie najvyšší súd uvádza, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu je možné považovať aj za rozhodnutie, ktorým sa konanie (vo veci uloženia pokuty) končí (porovnaj závery uznesenia najvyššieho súdu zo dňa 29. septembra 2021 sp. zn. IVObo/2/2021 publikovaného v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 8/2021 pod č. 91).

12. Vo vzťahu k jednotlivým námietkam viažucim sa k dôvodu prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP (ktoré sa v prípade oboch dovolateľov prelínajú) najvyšší súd uvádza, že vo vzťahu k namietanému nesprávnemu posúdeniu zistenej povahy vzťahu medzi H. E. L. a A. F. a jeho subsumovaniu pod § 19 písm. c) ZRPVS, vrátane otázok výkladu § 19 písm. c) ZRPVS, ide svojím obsahom o námietku nesprávneho právneho posúdenia veci, ktorou sa najvyšší súd bude zaoberať pri dôvode prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP.

13. V prípade namietaného porušenia zásady ne bis in idem a ďalších zásad trestného konania najvyšší súd konštatuje, že uvedenému posúdeniu rovnako predchádza právny záver o naplnení kritérií Engelovho testu, ktorý je namietaný dovolateľmi aj v rámci nesprávneho právneho posúdenia veci. Najvyšší súd sa bude právnou otázkou naplnenia kritérií Engelovho testu zaoberať pri dôvode prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP.

14. Dovolatelia ďalej namietali aj nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu, jeho arbitrárnosť a nelogickosť. Poukázali pritom aj na závery prijaté v rozhodovacej činnosti najvyššieho súdu týkajúce sa vylúčenia sudcov, podľa ktorých vzťahy založené na profesionalite, či kolegialite, nie sú spôsobilé založiť pochybnosti o nestrannosti sudcov.

15. Pri uvedenej dovolacej námietke je potrebné konštatovať jej dôvodnosť, keď odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia len stroho uviedol, že z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že na možné vylúčenie oprávnenej osoby z vykonávania úkonov sa súd prvej inštancie inšpiroval judikatúrou, ktorá rieši vylúčenie sudcov z rozhodovania vecí. Uvedené inšpirovanie však neznamená bezvýhradné aplikovanie judikačnej činnosti súvisiacej s otázkou vylúčenia sudcov z rozhodovania vecí (odsek 92. odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu). Odvolací súd neuviedol, čím sú určované hranice aplikovania judikatúry riešiacej vylúčenie sudcov. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia (s ktorým sa dovolací súd dôkladne oboznámil vzhľadom na to, že odôvodnenia rozhodnutí súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu je možné považovať za jeden celok, porovnaj rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), že na posúdenie možného vylúčenia oprávnenej osoby možno s určitými výhradami použiť pre inšpiráciu aj judikatúru riešiacu vylúčenie sudcov z rozhodovania vecí. ... Nie je možné uspokojiť sa len so subjektívnym hľadiskom nestrannosti, ale je potrebné skúmať, či sudca poskytuje záruky nestrannosti aj z objektívneho hľadiska. ...Názor oprávnenej osoby, že záujem spoločnosti na nestrannej verifikácii nemôže byť silnejší ako záujem spoločnosti na nestrannom výkone súdnej moci, je na diskusiu. Požiadavka na nestranné rozhodovanie sudcov ako predstaviteľov jednej zo zložiek moci je imanentnou súčasťou právneho štátu a explicitnou súčasťou ústavného poriadku. Ani požiadavku na nestranný a nezaujatý výkon úloh oprávnenej osoby však nemožno brať na ľahkú váhu, a to nielen berúc do úvahy výšku sankcií za porušenie zákazu podľa § 19 ZRPVS. Treba zohľadniť aj účel zákona o registri partnerov o registri partnerov verejného sektora, ktorý treba vnímať vo viacerých rozmeroch. Nielen z hľadiska transparentného nakladania s verejným majetkom a verejnými prostriedkami, ale aj z hľadiska boja proti praniu špinavých peňazí. Odvolací súd nevysvetlil, v čom spočíva podobnosť posudzovania nestrannosti sudcu pri rozhodovaní sporov a nestrannosti oprávnenej osoby pri verifikácii údajov zapisovaných do registra partnerov verejného sektora a rovnako ako súd prvej inštancie neozrejmil, kde sú hranice takejto primeranej aplikácie. Najvyšší súd pritom zdôrazňuje, že v prípade oprávnenej osoby nejde o subjekt, ktorý by pri vykonávaní úkonov podľa ZRPVS rozhodoval o právach a povinnostiach iných subjektov. Oprávnená osoba úkony podľa ZRPVS vykonáva na dobrovoľnej báze a jej vzťah s partnerom verejného sektora je súkromnoprávny. Vzťah medzi oprávnenou osobou a partnerom verejného sektora je založený dohodou o plnení povinností oprávnenej osoby pre partnera verejného sektora.

16. Z odôvodnenia rozhodnutí súdov nižšej inštancie zároveň vyplýva, že súdy sa inšpirovali najmä prísnosťou a objektívnym prvkom pri posúdení nestrannosti oprávnenej osoby a posúdili akýkoľvek zistený vzťah medzi oprávnenou osobou a partnerom verejného sektora ako diskvalifikujúci, a to bez ohľadu na jeho kvalitu a intenzitu a jeho potenciálny dopad na nestrannosť oprávnenej osoby pri verifikácii údajov partnera verejného sektora zapisovaných do registra partnerov verejného sektora. Nezohľadnili a nevysporiadali sa pritom s tvrdeniami účastníkov konania a s rozhodovacou praxou týkajúcou sa nestrannosti sudcov (pokiaľ už súdy vychádzali z rozhodovacej praxe týkajúcej sa nestrannosti sudcov), na ktorú účastníci konania poukazovali (uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 4Ndz/2/2015, 8Nc/12/2014 a 1Ndob/8/2013). Z rozhodovacej praxe týkajúcej sa nestrannosti sudcu si tak súdy nižšej inštancie vybrali len názory v neprospech oprávnenej osoby, čím spôsobili, že zistený vzťah medzi oprávnenou osobou a partnerom verejného sektora posudzovali ešte prísnejšie, ako by posudzovali vzťah sudcu ku sporovým stranám alebo ich zástupcom. K uvedenému účastníkom neposkytli vysvetlenie.

17. Sumarizujúc vyššie uvedené, súdy nižšej inštancie dostatočne nevysvetlili prečo použili na posudzovanie zisteného vzťahu kritériá týkajúce sa nestrannosti sudcov, kde sú hranice takeého použitia a pokiaľ sa už rozhodovacou praxou týkajúcou sa nestrannosti sudcu inšpirovali, prečo ju nezohľadnili komplexne, a teda dovolateľke nevysvetlili, prečo v danom prípade nebolo možné zohľadniť závery, že vzťahy založené na kolegiálnosti a profesionálnej spolupráci bez ďalšieho nevzbudzujú pochybnosti o nezáujatosti sudcu. Pokiaľ odvolací súd spolu so súdom nižšej inštancie boli toho názoru, že na vzťahy oprávnenej osoby k partnerovi verejného sektora je potrebné nazerať prísnejšie ako na vzťah sudcu k sporovým stranám a ich zástupcom, bolo potrebné tento svoj záver náležite odôvodniť, čo v tomto prípade nebolo splnené. Argumentácia odvolacieho súdu v tomto smere len výškou sankcií určených zákonom a účelom právnej úpravy registra partnerov verejného sektora, nemôže postačovať.

18. Odvolací súd zároveň účastníkom konania neposkytol adekvátne odpovede na v odvolaní namietané nesprávne právne posúdenie charakteru konania o uloženie pokuty. Účastníci konania v odvolaní namietali, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil naplnenie kritérií Engelovho testu. Oprávnená osoba zároveň v odvolaní namietala, že tretím kritériom Engelovho testu sa súd prvej inštancie vôbec nezaoberal. Odvolací súd sa podľa § 387 ods. 2 CSP stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie a v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že analogická aplikácia ustanovení upravujúcich ukládanie trestov za trestné činy, resp. priestupky, nemôže byť bezbrehá. Ďalej sa ale pre rozhodnutie tejto veci podstatnej otázke naplnenia kritérií Engelovho testu nevenoval. V uvedenom tak odvolací súd prevzal nedostatočné závery súdu prvej inštancie a nereagoval na podstatné odvolacie námietky účastníkov konania.

19. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody je rozhodnutie odvolacieho súdu spolu s rozhodnutím súdu prvej inštancie v týchto častiach nedostatočné, nelogické a nedáva dovolateľom zrozumiteľné odpovede na podstatné otázky posúdenia zisteného vzťahu oprávnenej osoby k partnerovi verejného sektora, ktoré v konaní vznikli. Uvedeným prišlo k nesprávnemu procesnému postupu odvolacieho súdu v takej intenzite, ktorá v súlade s § 420 písm. f) CSP spôsobila porušenie práva dovolateľov na spravodlivý proces.

20. Dovolatelia súdom nižšej inštancie vyčítajú nesprávny procesný postup spočívajúci aj v tom, že uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 17. októbra 2018 č. k. 43PPok/3/2018-19, neobsahovalo vymedzenie protiprávneho konania, na základe ktorého súd prvej inštancie začal konanie o pokute podľa § 13 ZRPVS.

21. Dovolací súd v prvom rade uvádza, že samotné začatie konania o pokute podľa § 13 ZRPVS, je vzhľadom na § 16 ods. 5 ZRPVS v spojení s § 23 ods. 2 CMP možné aj bez návrhu. ZRPVS neobsahuje osobitnú procesnú úpravu konania o pokute podľa § 13 ZRPVS. V súlade s § 23 ods. 2 CMP vydal súd prvej inštancie o začatí takehoto konania uznesenie zo dňa 17. októbra 2018 č. k. 43PPok/3/2018-19, v ktorom vo výroku uviedol, že začína konanie o uložení pokuty podľa § 13 zákona č. 315/2016 Z. z.

22. Pre dovolací súd je z obsahu uvedeného uznesenia dostatočne zrejmé, aký vzťah, ktorých osôb, založený, na akom skutkovom základe a týkajúci sa ktorého partnera verejného sektora, má byť predmetom konania o pokute. Zo záhlavia predmetného uznesenia je zrejmé, že ide o vec partnera verejného sektora EHC service, s.r.o., so sídlom Sibírska 2, Prešov, IČO: 36 507 245. Z odôvodnenia uznesenia je ďalej zrejmé, že na základe vzťahu medzi A. F. ako konečným užívateľom výhod partnera verejného sektora a konateľom oprávnenej osoby H. E. L., založeným ich (nepriamou) účasťou v obchodnej spoločnosti GGFS, vzniklo podozrenie pre porušenie zákazu v zmysle § 19 písm. c) ZRPVS.

23. Z uvedených skutočností bolo podľa najvyššieho súdu pre účastníkov konania dostatočne zrejmé, čo bude predmetom konania o pokute podľa § 13 ZRPVS. Zároveň právna úprava obsiahnutá v ZRPVS nepredpisuje súdu iný procesný postup. Predmetom konania nie je samotné uloženie pokuty a stanovenie jej výšky, ale posúdenie, či prišlo k naplneniu niektorej hypotézy právnej normy upravenej v § 13 ZRPVS. Pre účastníka konania tak všetky podstatné skutočnosti boli z tohto namietaného uznesenia súdu prvej inštancie zrejmé. Najvyšší súd poukazuje aj na uznesenie ústavného súdu zo dňa 8. novembra 2020 sp. zn. II. ÚS 432/2020, v ktorom ústavný súd zdôraznil, že v prípade uznesenia o začatí konania o pokute podľa § 13 ZRPVS ide o rozhodnutie procesnej povahy, ktoré sa vydáva podľa § 23 ods. 2 CMP a postačuje, ak z jeho odôvodnenia vyplýva dôvod začatia konania. Vydaním uvedeného uznesenia o začatí konania tak podľa najvyššieho súdu neprišlo k nesprávnemu procesnému postupu súdu v zmysle § 420 písm. f) CSP.

24. Bývalí členovia štatutárneho orgánu partnera verejného sektora 2/ a 3/ v dovolaní namietajú aj nesprávne poučenie v rozhodnutí súdu prvej inštancie o ich možnosti podať odvolanie. Najvyšší súd v tomto smere uvádza, že uvedenou námietkou by bolo potrebné sa v dovolacom konaní zaoberať v prípade, ak by odvolací súd odvolanie bývalých členov štatutárneho orgánu partnera verejného sektora 2/ a 3/ odmietol ako neprípustné. V posudzovanej veci odvolací súd v odseku 78. odôvodnenia svojho rozhodnutia konštatoval prípustnosť odvolania bývalých členov štatutárneho orgánu partnera verejného sektora 2/ a 3/. Vzhľadom na tento záver odvolacieho súdu neprišlo zo strany odvolacieho súdu k nesprávnemu procesnému postupu v zmysle § 420 písm. f) CSP.

25. Vo vzťahu k namietanému nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, dovolatelia namietali, že odvolací súd sa pri posudzovaní zisteného vzťahu medzi A. F. a H. E. L. odklonil od rozhodovacej praxe najvyššieho súdu týkajúcej sa nestrannosti sudcov. Najvyšší súd sa už vyššie v odôvodnení tohto rozhodnutia, pri namietanom nesprávnom procesnom postupe odvolacieho súdu, venoval otázke použitia rozhodovacej praxe najvyššieho súdu týkajúcej sa nestrannosti sudcov na nestrannosť oprávnenej osoby. Podľa dovolacieho súdu súdy nižšej inštancie v konaní nevysvetlili, prečo aplikovali kritéria nestrannosti sudcu aj na posudzovanie nestrannosti oprávnenej osoby a kde sú hranice takéhoto použitia. Pokým uvedené otázky nebudú zodpovedané súdmi nižšej inštancie, ich závery v tomto smere sú neodôvodnené, predčasné a ich posudzovanie najvyšším súdom v tomto dovolacom konaní by mohlo vychádzať len z domnienok, prečo súdy nižšej inštancie k takýmto záverom dospeli. Zároveň rozhodnutia najvyššieho súdu, ktoré v dovolaní označila oprávnená osoba, sa dotýkajú posudzovania nestrannosti sudcu, neriešia otázku nestrannosti oprávnenej osoby pre účely výkladu § 19 písm. c) ZRPVS a nie je možné na základe takto vymedzenej dovolacej otázky, ako aj vzhľadom na konštatované neodôvodnené závery odvolacieho súdu, založiť prípustnosť dovolania v tejto právnej otázke.

26. Ďalšou právnou otázkou, ktorej vyriešenie dovolatelia namietali, a ktorej vyriešenie doteraz nemalo byť predmetom rozhodovacej praxe dovolacieho súdu [dôvod prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP], je posúdenie, či konanie o pokute podľa § 13 ZRPVS, je konaním s trestným charakterom v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

27. Senát najvyššieho súdu poukazuje na uznesenia najvyššieho súdu zo dňa 25. októbra 2023 sp. zn. 5Obdo/19/2022, zo dňa 30. novembra 2023 sp. zn. 4Obdo/38/2022, zo dňa 19. decembra 2023 sp. zn. 5Obdo/37/2022, zo dňa 31. januára 2024 sp. zn. 3Obdo/61/2022, zo dňa 6. februára 2024 sp. zn. 1Obdo/33/2022, zo dňa 22. februára 2024 sp. zn. 2Obdo/9/2022 a ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu v obdobných veciach tej istej oprávnenej osoby, v ktorých už bola totožná právna otázka tej istej

oprávnenej osoby v postavení dovolateľky vyriešená. Vzhľadom na opakujúce sa riešenie uvedenej právnej otázky dovolacím súdom, najvyšší súd konštatuje, že na základe tejto právnej otázky je prípustnosť dovolania založená podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP. Dovolací súd nie je viazaný dôvodom prípustnosti vymedzeným dovolateľom. K vyriešeniu predmetnej právnej otázky, ktorá bola zároveň podstatná pre rozhodnutie odvolacieho súdu, prišlo počas dovolacieho konania, preto najvyšší súd dospel k záveru, že v danom prípade ide o odklon odvolacieho súdu od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

28. Najvyšší súd pri riešení tejto právnej otázky poukazuje na uznesenie ústavného súdu zo dňa 2. apríla 2020 I. ÚS 147/2020, v ktorom ústavný súd uviedol, že povahu rozhodnutia vo veci samej v zásade každé rozhodnutie o uložení pokuty podľa § 13 zákona o registri partnerov verejného sektora, ktoré navyše má i charakter trestania za predchádzajúce protiprávne konanie a spĺňa i tzv. „engelovské“ kritériá v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru, najmä pokiaľ ide o kritérium týkajúce sa povahy a stupňa hrozacej sankcie, t.j. vo vzťahu k výške hroziacich pokút (od 10 000 eur do 100 000 eur).

29. Najvyšší súd v uznesení zo dňa 25. októbra 2023 sp. zn. 5Obdo/19/2022 (ako aj v nasledujúcich uzneseniach sp. zn. 4Obdo/38/2022, 5Obdo/37/2022, 3Obdo/61/2022, 1Obdo/33/2022 a 2Obdo/9/2022) uviedol, že aj v konaní o uložení pokuty podľa § 13 ZRPVS je prípustná analógia, jednak z dôvodu zachovania continuity a jednak za účelom zachovania záruk práva na spravodlivý súdny proces. Použitie analógie je však podmienené viacerými faktormi. Vo všeobecnosti, prípustnosť inštitútu analógie je daná vtedy, keď sú splnené podmienky pre dotváranie práva súdom v dôsledku zákonnej medzery, pričom použitím analógie neutrpi ujmu na svojich právach žiaden z dotknutých subjektov a zároveň jej použitím neutrpi príslušný chránený záujem. Ak dôjde ku kumulatívne splneniu týchto podmienok, súd nemôže postupovať striktnie formalisticky a riadiť sa výlučne doslovným znením zákona, ktorého aplikácia môže mať protiústavné dôsledky. V takomto prípade je súd k dotváraniu práva nielen oprávnený, ale vychádzajúc z princípu rovnosti je dokonca povinný tak urobiť (uznesenie ústavného súdu zo dňa 16. októbra 2018 sp. zn. III. ÚS 388/2018). Podľa názoru dovolacieho súdu, samotný zákon č. 315/2016 Z. z. o registri partnerov verejného sektora dáva priestor na využitie analógie, nakoľko odkazuje na subsidiárne použitie zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, ktorý v čl. 3 výslovne požaduje, aby v určitých prípadoch súdy, s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti za účelom rozumného usporiadania procesných vzťahov zohľadňujúcich stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyššieho súdných autorít, analógiu aplikovali.

29.1. Vzhľadom k vyššie uvedenému dovolací súd konštatuje, že v danom prípade a za daných okolností sú splnené podmienky na využitie analógie, nakoľko jednotlivé ustanovenia ZRPVS, najmä sankčné, je nutné interpretovať v súlade so zásadami trestania zakotvenými v ústave a v Dohovore. Nedodržaním takéhoto postupu by mohlo dôjsť k porušeniu základných zásad právneho štátu a rovnako tak aj k porušeniu základného práva na spravodlivý súdny proces, garantovaného i ústavou.

29.2. K aplikácii tzv. engelovských kritérií najvyšší súd uviedol, že „ENGEL“ alebo engelovské kritériá (Engel a ďalší proti Holandsku, 1976, §82-83) sa využívajú pri posudzovaní toho, či určitá vec spadá do vecnej pôsobnosti čl. 6 Dohovoru v jeho trestnej línii. Prvým kritériom je kvalifikácia deliktu vo vnútroštátnom práve. Druhým kritériom je povaha deliktu (obvinenia), v rámci ktorého sa pozornosť zameriava na dve otázky: a) Je vnútroštátna úprava predmetného deliktu aplikovateľná voči všetkým, alebo len voči určitej skupine subjektov (Bendenoun proti Francúzsku, 1994, §47). b) Je sankcia stanovená za daný delikt skôr preventívno-represívneho charakteru alebo reparačnej povahy? Tretím kritériom je druh a závažnosť sankcie, ktorú je možné za delikt uložiť, teda nie sankcie uložené v konkrétnom prípade (Cambell a Fell proti Spojenému kráľovstvu, 1984, § 72).

29.3. Aplikujúc uvedené kritériá na konanie o pokute podľa § 13 ZRPVS najvyšší súd dospel v predmetných rozhodnutiach k záveru, že pri prvom kritériu, právna úprava ZRPVS nie je explicitná (ZRPVS nie je právnym predpisom trestného práva a slovenská právna úprava delikt podľa ZRPVS neoznačuje za trestný). Pri skúmaní adresátov právnej normy najvyšší súd konštatoval, že adresátom právnej normy nie je všeobecná skupina subjektov, ale osobitná (PVS, štatutárny orgán, oprávnené

osoby). Pri charaktere sankcie vychádzal dovolací súd z preventívneho a reparačného charakteru (odčerpanie hospodárskeho prospechu). Pri treťom kritériu najvyšší súd dospel k záveru, že finančná sankcia vo výške 10 000 eur až 100 000 eur dosahuje dostatočný prah závažnosti. Vzhľadom na uvedené najvyšší súd dospel k záveru, že konanie o uložení pokuty podľa § 13 ZRPVS je potrebné považovať za konanie s trestným charakterom, v dôsledku čoho, je pri rozhodovaní potrebné a vhodné primerane aplikovať základné trestnoprávne princípy trestania, podľa úpravy Trestného zákona a Trestného poriadku.

30. Najvyšší súd sa s uvedeným právnym názorom stotožňuje aj v tu preskúmvanej veci. Odvolací súd preto svoje rozhodnutie v otázke posúdenia charakteru konania o pokute podľa § 13 ZRPVS zaťažil nesprávnym právnym posúdením veci. Vzhľadom na uvedené závery, sú dovolania oprávnenej osoby a bývalých členov štatutárneho orgánu partnera verejného sektora v časti tejto právnej otázky nielen prípustné, ale sú aj dôvodné.

31. Ďalšou právnou otázkou namietanou oprávnenou osobou je otázka, či § 19 písm. c) ZRPVS zakazoval vzťah medzi oprávnenou osobou a konečným užívateľom výhod partnera verejného sektora. Podľa dovolateľky § 19 písm. c) ZRPVS upravuje výlučne vzťah medzi oprávnenou osobou a partnerom verejného sektora, resp. členmi orgánov partnera verejného sektora. Vzťah oprávnenej osoby ku konečnému užívateľovi výhod tak nie je v právnej norme § 19 písm. c) ZRPVS obsiahnutý.

32. Najvyšší súd k tejto právnej otázke dovolateľky rovnako konštatuje jej prípustnosť, keď aj od jej vyriešenia záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a uvedená právna otázka nebola doposiaľ v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu stabilne vyriešená. Najvyšší súd uvádza, že v rozhodnutiach zo dňa 25. októbra 2023 sp. zn. 5Obdo/19/2022, zo dňa 30. novembra 2023 sp. zn. 4Obdo/38/2022, zo dňa 19. decembra 2023 sp. zn. 5Obdo/37/2022, zo dňa 31. januára 2024 sp. zn. 3Obdo/30/2022, zo dňa 6. februára 2024 sp. zn. 1Obdo/33/2022, zo dňa 15. februára 2024 sp. zn. 5Obdo/1/2023, zo dňa 22. februára 2024 sp. zn. 2Obdo/9/2023, zo dňa 28. februára 2024 sp. zn. 1Obdo/5/2023, zo dňa 28. marca 2024 sp. zn. 2Obdo/8/2023 a zo dňa 28. marca 2024 sp. zn. 2Obdo/1/2023, táto právna otázka v rámci namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci riešená nebola. Najvyšší súd sa s uvedenou právnou otázkou ale zaoberal v uznesení zo dňa 31. januára 2024 sp. zn. 3Obdo/61/2022. Vzhľadom na skutočnosť, že táto právna otázka bola doposiaľ riešená len v jednom rozhodnutí dovolacieho súdu, ktoré nebolo publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, najvyšší súd konštatuje prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP.

33. Podľa § 19 v znení účinnom do 31. augusta 2019 ZRPVS oprávnená osoba nesmie vykonávať úkony podľa tohto zákona, ak

- a) je v tej istej veci zároveň partnerom verejného sektora alebo konečným užívateľom výhod partnera verejného sektora, pre ktorého má plniť povinnosti oprávnenej osoby,
- b) konečný užívateľ výhod partnera verejného sektora a oprávnenej osoby je tá istá fyzická osoba,
- c) má akýkoľvek vzťah k partnerovi verejného sektora alebo k členom jeho orgánov, ktorý by mohol spochybniť jej nestrannosť, najmä ak je personálne alebo majetkovo prepojená s partnerom verejného sektora.

34. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že okresný súd zistil vzťah oprávnenej osoby k partnerovi verejného sektora, pre ktorý oprávnená osoba nesmela vykonávať úkony podľa ZRPVS vo vzťahu k partnerovi verejného sektora a došlo tak k porušeniu zákazu podľa § 19 písm. c) ZRPVS. Podľa súdu prvej inštancie z verifikačného dokumentu vypracovaného oprávnenou osobou vyplýva, že A. F. bol od 27. júla 2017 do 5. marca 2018 identifikovaný ako konečný užívateľ partnera verejného sektora s poukazom na § 6a ods. 1 písm. a) bod 1 a 4 zákona č. 297/2008 Z. z. o ochrane pred legalizáciou príjmov z trestnej činnosti a o ochrane pred financovaním terorizmu a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 297/2008 Z. z."), a to na základe skutočnosti, že mal nepriamy podiel na hlasovacích právach a základnom imaní partnera verejného sektora. Vzťah medzi A. F., ktorý mal nepriamy majetkový podiel na partnerovi verejného sektora minimálne vo výške 25% a konateľom oprávnenej osoby, založenom ich spoločnou účasťou ako

spoločníkov v tretej spoločnosti, podľa odvolacieho súdu objektívne vyvoláva pochybnosti o nestrannosti oprávnenej osoby pri vykonávaní úkonov podľa ZRPVS vo vzťahu k partnerovi verejného sektora.

35. Z dôvodovej správy k § 19 ZRPVS vyplýva, že v §19 sa upravujú okolnosti, ktoré zamedzujú výkon činnosti oprávnenej osoby, ak tu existujú okolnosti, ktoré sú dôvodným predpokladom zaujatosti oprávnenej osoby. V prípade písmena a) sa pritom vychádza z logiky veci, že je neprípustné, aby v jednej veci bol partner verejného sektora a oprávnená osoba ten istý subjekt. Rovnako je neprípustné, aby oprávnenou osobou bola osoba, ktorá je v tej istej veci aj konečným užívateľom výhod partnera verejného sektora. Podľa písmena b) bude vylúčené, aby oprávnená osoba vykonávala činnosť podľa tohto zákona, ak jej konečný užívateľ výhod je tá istá osoba ako v prípade partnera verejného sektora. V písmene c) sa ako diskvalifikačné kritérium zavádza vzťah partnera verejného sektora a oprávnenej osoby, ktorý je spôsobilý spochybniť nestrannosť oprávnenej osoby, a to najmä formou personálneho alebo majetkového prepojenia partnera verejného sektora a oprávnenej osoby.

36. Najvyšší súd konštatuje, že tak ako aj v prípade riešenom v uznesení zo dňa 31. januára 2024 sp. zn. 3Obdo/61/2022, je predmetom namietaného právneho posúdenia výklad § 19 písm. c) ZRPVS. Pri § 19 písm. a) a b) ZRPVS je zákonná úprava jednoznačná a nie je ani predmetom polemiky v tomto konaní, keď súdy nižšej inštancie konštatovali porušenie § 19 písm. c) ZRPVS. Pri § 19 písm. c) ZRPVS zákon ponechal aplikačnej praxi priestor na uskutočnenie výkladu pojmu akýkoľvek vzťah, keď tento ďalej špecifikoval len prostredníctvom príkladného vymedzenia, že môže ísť najmä o majetkové alebo personálne prepojenie oprávnenej osoby s partnerom verejného sektora. Oprávnená osoba pri namietanom právnom posúdení spochybňuje najmä tú skutočnosť, že konečný užívateľ výhod nie je sám partnerom verejného sektora a nie je v tomto prípade ani členom jeho orgánov, pričom ZRPVS tieto pojmy dôsledne odlišuje.

37. Za konečného užívateľa výhod sa v zmysle § 6a ods. 1 úvodu prvej vety zákona č. 297/2008 Z. z. považuje každá fyzická osoba, ktorá skutočne ovláda alebo kontroluje právnickú osobu, fyzickú osobu - podnikateľa alebo združenie majetku, a každá fyzická osoba, v prospech ktorej tieto subjekty vykonávajú svoju činnosť alebo obchod, pričom zákon následne pristupuje k príkladnému výpočtu a v ods. 2 a 3 dopĺňa toto vymedzenie pre prípad, ak podľa odseku 1 takú fyzickú osobu nebolo možné identifikovať.

38. Odvolací súd v tomto prípade vychádzal zo skutočnosti, že Ivan Kmotrík mal nepriamy majetkový podiel na partnerovi verejného sektora v kvalifikovanej výške predpokladanej § 6a ods. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 297/2008 Z. z. a zároveň mal právo na hospodársky prospech z podnikania PVS v kvalifikovanej výške podľa § 6a ods. 1 písm. a) bod 4 zákona č. 297/2008 Z. z. A. F. tak bol v zmysle definície konečného užívateľa výhod identifikovaný ako fyzická osoba, ktorá skutočne ovládala alebo kontrolovala partnera verejného sektora a v prospech ktorej partner verejného sektora vykonával svoju činnosť.

39. Najvyšší súd ďalej poukazuje na závery prijaté v uznesení zo dňa 31. januára 2024 sp. zn. 3Obdo/61/2022, s ktorými sa stotožňuje aj v tejto veci:

39.1. Cieľom prijatia právnej úpravy ZRPVS bolo v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou založenou na čestnom vyhlásení o konečnom užívateľovi výhod sprísniť identifikáciu konečného užívateľa výhod (uvedené vyplýva z dôvodovej správy k ZRPVS). ZRPVS zároveň upravuje, že oprávnená osoba zodpovedá za správnosť údajov zapísaných v registri partnerov verejného sektora a za identifikáciu konečného užívateľa výhod a jeho overovanie (§ 11 ods. 1 ZRPVS). Podľa § 11 ods. 5 ZRPVS je oprávnená osoba povinná pri identifikácii a overovaní konečného užívateľa výhod konať nestranne a s odbornou starostlivosťou. Podľa § 5 ods. 6 ZRPVS je oprávnená osoba povinná uviesť v návrhu na zápis pravdivé a úplné údaje. Cieľ prijatej právnej úpravy, ako aj jej obsah, zameraný na zodpovednosť oprávnenej osoby a stanovenú povinnosť oprávnenej osoby konať nestranne a s odbornou starostlivosťou, smerujú k účelu, ktorým je zabezpečenie spoľahlivej (požiadavka odbornej starostlivosti a zodpovednosť oprávnenej osoby za vykonanú identifikáciu), transparentnej (za pomoci

vypracovávaného a zverejňovaného verifikačného dokumentu), pravdivej a úplnej identifikácie konečných užívateľov výhod partnerov verejného sektora.

39.2. Podľa názoru najvyššieho súdu je v súlade s vyššie ozrejmenejším účelom právnej normy obsiahnutej v § 19 písm. c) ZRPVS taký výklad, podľa ktorého je možné považovať aj vzťah medzi oprávnenou osobou prostredníctvom konateľa a spoločníka tejto právnickej osoby a fyzickou osobou, ktorá bola identifikovaná ako ovládajúca alebo kontrolujúca partnera verejného sektora alebo v prospech ktorej partner verejného sektora vykonáva svoju činnosť (teda za konečného užívateľa výhod), za diskvalifikujúci oprávnenú osobu z úkonov vykonávaných podľa ZRPVS pre partnera verejného sektora. Vzťah takýchto osôb (za predpokladu nadobudnutia dostatočnej intenzity) je spôsobilý ohroziť pravdivú a úplnú identifikáciu konečného užívateľa výhod a nestrannosť oprávnenej osoby pri vykonávaní identifikácie konečného užívateľa výhod.

39.3. Dovolateľke je potrebné prisvedčiť v tej časti, že ZRPVS ako predpis verejnoprávnej povahy, by mal takúto úpravu obsahovať explicitne. Z textu § 19 písm. c) ZRPVS obsahujúceho pojem akýkoľvek vzťah ďalej príkladmo uvedený ako najmä personálne alebo majetkové prepojenie, však podľa najvyššieho súdu vyplýva, že týmto ustanovením bol ponechaný aplikačný priestor na pokrytie vzťahov medzi oprávnenou osobou a partnerom verejného sektora, ktoré ZRPVS neuviedol explicitne, za predpokladu, že ich kvalita a intenzita spochybňuje nestrannosť oprávnenej osoby. Opačný názor by ad absurdum viedol k záveru, že vzťah člena orgánu partnera verejného sektora a oprávnenej osoby [ktorý § 19 písm. c) ZRPVS výslovne zakazuje] je závažnejší a pre posúdenie nestrannosti oprávnenej osoby dôležitejší ako vzťah oprávnenej osoby a fyzickej osoby skutočne ovládajúcej a kontrolujúcej partnera verejného sektora, ktorej pravdivá identifikácia je navyše účelom celej právnej úpravy obsiahnutej v ZRPVS.

39.4. Najvyšší súd tak uzatvára, že za vzťah oprávnenej osoby k partnerovi verejného sektora, ktorý v zmysle § 19 písm. c) ZRPVS predstavuje pre oprávnenú osobu prekážku vykonávania úkonov podľa ZRPVS, je možné považovať aj vzťah oprávnenej osoby a konečného užívateľa výhod, a to za predpokladu, že jeho kvalita a intenzita spochybňuje nestrannosť oprávnenej osoby.

40. Vzhľadom na tieto závery je možné konštatovať, že aj napriek prípustnosti dovolania, dovolanie nie je dôvodné. Odvolací súd sa pri výklade § 19 písm. c) ZRPVS nedopustil nesprávneho právneho posúdenia veci.

41. Uvedený právny názor najvyššieho súdu sa ale nedotýka predchádzajúceho záveru najvyššieho súdu o nedostatočnom a nelogickom vysporiadaní sa súdov nižšej inštancie s kvalitou a intenzitou zisteného vzťahu medzi Ivanom F. a H. E. L. v tejto veci. Najvyšší súd opätovne poukazuje na závery uznesenia najvyššieho súdu zo dňa 31. januára 2024 sp. zn. 3Obdo/61/2022, podľa ktorých pojem „akýkoľvek vzťah“ v § 19 písm. c) ZRPVS neznamena vzťah akejkoľvek intenzity alebo kvality, ale smeruje k forme vzťahu. Imperatív posudzovania intenzity a kvality vzťahu je následne obsiahnutý v časti „ktorý by mohol spochybniť jej nestrannosť“. V ďalšom konaní bude potrebné, aby súdy dôkladne posúdili, či zistený vzťah medzi J. A. F. a H. E. L. je takej kvality a intenzity, ktorá je spôsobilá spochybniť nestrannosť oprávnenej osoby pri vykonávaní úkonov pre PVS. Pri kvalite vzťahu je potrebné posudzovať, či konkrétna forma vzťahu vzhľadom na jeho vnútorné vlastnosti, môže spochybňovať nestrannosť oprávnenej osoby, a to v podobe napríklad ekonomickej závislosti, emočnej blízkosti alebo vzťahov nadriadenosti a podriadenosti. Pri intenzite vzťahu sa berie do úvahy, či pri zistenej forme vzťahu sú tieto vnútorné vlastnosti vo všeobecnosti natoľko prítomné, že môžu spochybňovať nestrannosť oprávnenej osoby. Vzhľadom na uvedené závery podľa najvyššieho súdu len samotná nepriama účasť spoločníka a konateľa oprávnenej osoby s konečným užívateľom výhod v tretej obchodnej spoločnosti nemusí sama o sebe zakladať taký vzťah, ktorý v zmysle § 19 písm. c) ZRPVS spochybňuje nestrannosť oprávnenej osoby.

42. Vzhľadom na konštatované závery o prípustnosti dovolania oprávnenej osoby a bývalých členov štatutárneho orgánu partnera verejného sektora podľa § 420 písm. f) CSP a § 421 ods. 1 písm. a) CSP a

dôvodnosti dovolania (v časti jednej z právnych otázok), najvyšší súd zrušil podľa § 449 ods. 1 CSP rozhodnutie odvolacieho súdu. Konštatovaný nesprávny procesný postup a nesprávne právne posúdenie veci je podľa dovolacieho súdu zároveň v súlade s § 449 ods. 2 CSP možné napraviť len súčasným zrušením rozhodnutia súdu prvej inštancie. Podľa § 450 CSP najvyšší súd vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

43. Najvyšší súd zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu a súdu prvej inštancie aj vo výrokoch týkajúcich sa partnera verejného sektora a zvyšného člena štatutárneho orgánu partnera verejného sektora, a to v súlade s § 77 CMP, podľa ktorého dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

44. K návrhu bývalých členov štatutárneho orgánu partnera verejného sektora 2/ a 3/ najvyšší súd na prerušenie dovolacieho konania uvádza, že obdobné návrhy na prerušenie dovolacieho konania boli už predmetom posudzovania aj v konaniach vedených na najvyššom súde pod sp. zn. 5Obdo/19/2022, 4Obdo/38/2022, 5Obdo/37/2022, 1Obdo/33/2022, 5Obdo/1/2023, 2Obdo/9/2023, 1Obdo/5/2023 a 2Obdo/1/2023. Najvyšší súd sa stotožňuje s názorom, že len samotná skutočnosť, že aplikovaná právna norma výslovne nepokrýva všetky možné variácie skutkovej podstaty preskúmaného prípadu, alebo v nej nie je výslovne vyjadrená úprava všetkých procesných otázok (vrátane otázok týkajúcich sa opravných prostriedkov), nie je dôvodom na vyvolanie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky, pokiaľ je táto norma interpretovateľná s pomocou zákonom predpokladaných nástrojov. Dôvody uvádzané dovolateľmi na prerušenie dovolacieho konania zodpovedajú dovolacím dôvodom, s ktorými sa najvyšší súd vysporiadal v tomto rozhodnutí. Z uvedeného dôvodu najvyšší súd zamietol podľa § 162 ods. 3 CSP návrh bývalých členov štatutárneho orgánu partnera verejného sektora 2/ a 3/ na prerušenie dovolacieho konania.

45. O trovách dovolacieho konania a trovách pôvodného konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí (§ 453 ods. 3 CSP).

46. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok